

RÓŻANIEC W RUCHU ŚWIATŁO-ŻYCIE

Celem formacji Ruchu Światło-Życie jest doprowadzenie osoby do pełnego odkrycia faktu i konsekwencji swego chrześcijaństwa zapoczątkowanego w sakramencie chrztu świętego. W Ruchu wypracowano system tzw. wtórnego katechumenatu (deuterokatechumenat), który nawiązuje do okresu przygotowania dorosłych do chrztu w pierwotnym Kościele. Składa się on z trzech etapów: ewangelizacja, deuterokatechumenat i diakonia. Na każdym z tych etapów pojawiają się pewne elementy, do których należą: 15 dniowe rekolekcje wakacyjne, tworzące szkielet formacji, cotygodniowe spotkania w małych grupach, praca własna uczestników, zaangażowanie w życie Kościoła¹.

1. MARYJNY RYS PEDAGOGII NOWEGO CZŁOWIEKA

Jedną z podstawowych zasad metody wychowania nowego człowieka jest w Ruchu Światło-Życie koncepcja personalistyczno-maryjna. Ukazuje ona powołanie osoby do posiadania siebie w dawaniu siebie. Adresatem daru z siebie może być jedynie druga osoba i dopiero w spotkaniu z nią dokonuje się pełne urzeczywistnienie bytu osobowego. Miłość jako ruch ku drugiemu jest najwyższym aktem osobowym². Osobą, która w pełni odpowiedziała na miłość Boga Odkupiciela jest Niepokalana i dlatego jawi się jako wzór osobowy: „...Niepokalana jest osobowym wzorem formacyjnym przede wszystkim w swoim odniesieniu do Chrystusa, jako Jego najczystsza Oblubienica, najwierniejsza Służebnica, Matka oraz Pomocnica i Towarzyszka w dziele odkupienia”³.

Opierając się na przedstawionej powyżej zasadzie, proponuje się członkom Ruchu pobożność maryjną, którą wyraża drugi z Drogowskazów Nowego Człowieka: „Niepokalana jest dla mnie najdoskonalszym wzorem Nowego Człowieka,

¹ Zob. *Podstawy formacji Służby Liturgicznej i Ruchu Światło-Życie*, red. M. Ostrowski, Kraków 2000, s. 9-12.

² Zob. F. Bła ch n i c k i, *Oaza Nowego Życia I stopnia. Podręcznik*, Lublin 1996, s. 24-26.

³ Tamże, s. 30.

oddanego całkowicie w Duchu Świętym Chrystusowi, Jego słowu i dziełu; dlatego oddaję się Jej, rozważam z Nią w różańcu tajemnice zbawienia i naśladowuję Ją.⁴ Trzy najbardziej charakterystyczne aspekty tej duchowości maryjnej to: oddanie się Niepokalanej, rozważanie na różańcu tajemnic zbawienia i naśladowanie Maryi. Różaniec właściwie zrozumiany jawi się tu jako kontemplacja wraz z Maryją misterium zbawienia. Pozwala naśladować Matkę Pana wnioskującą przez wiarę w tajemnicę Chrystusa. Staje się więc źródłem zasilającym w nas nowe życie i chroni przed stylem człowieka cielesnego i zmysłowego⁵.

2. MIEJSCE RÓŻAŃCA W PROGRAMIE FORMACYJNYM RUCHU

Rekolekcje oazowe oparte są na schemacie piętnastu dni nawiązującym do liczby tajemnic różańcowych sprzed ogłoszenia przez Jana Pawła II Listu apostolskiego *Rosarium Virginis Mariae*. W kolejne dni rekolektant przeżywa treść następujących po sobie tajemnic.

W Oazie Dzieci Bożych codzienne poranne modlitwy nawiązują do tajemnicy różańcowej przypadającej na dany dzień. Dwie konferencje rekolekcyjne na tle tajemnic różańcowych rozwijają treść idei wychowawczej oazy, którą jest dziecięstwo Boże⁶. Poranna nauka wyprowadza z tajemnicy zastosowanie praktyczne w formie tzw. naśladowania tajemnicy różańcowej np. będę posłuszny, umartwię się⁷. W ciągu dnia w ramach spotkania różańcowego wprowadza się dzieci w treść tajemnicy różańcowej, rozważa się ją, uczy formułowania odpowiedzi i przeprowadza rozmowę o naśladowaniu tajemnicy dnia⁸. Wieczorem w rachunku sumienia zwraca się uwagę na wykonanie naśladowania tajemnicy⁹.

W Oazie Nowego Życia (0, I, II, III stopień formacji deuterokatechumenalnej) tajemnice różańcowe połączone są z rokiem liturgicznym. Na ich tle w czasie I stopnia rekolekcji oazowych rozgrywa się spotkanie z Chrystusem w Słowie Bożym. Tajemnice różańcowe połączone są tu z ukazaniem drogi ucznia Chrystusa. Tytułem przykładu, w dni poświęcone tajemnicom bolesnym ukazują się rekolektantom potrzebę stałej przemiany z człowieka cielesnego w duchowego w oparciu o moc płynącą z dzieła Odkupienia dokonanego na Krzyżu¹⁰.

⁴ *Dziesięć kroków ku dojrzałości chrześcijańskiej. Pomoce formacyjne do spotkań i celebracji*, Krościenko 2000, s. 48.

⁵ Zob. tamże, s. 56-57.

⁶ Zob. F. Bła ch n i c k i, *Oaza Dzieci Bożych I stopnia. Podręcznik*, Lublin 1993, s. 42-47.

⁷ Zob. tamże, s. 47-48.

⁸ Zob. tamże, s. 96-98.

⁹ Zob. tamże, s. 65.

¹⁰ Zob. *Prawa Nowego Życia. Notatnik uczestnika Oazy Nowego Życia I stopnia*, b.m.r.w., s. 45.

W dzień Wniebowzięcia wpatruje się w Maryję jako Matkę Kościoła czuwającą nad jego doczesną pielgrzymką i wzrostem. W kontekście tej tajemnicy dokonuje się wyjście ewangelizacyjne jako przejaw troski o wzrost wiary w braciach oddalonych od Kościoła¹¹.

Podobna korelacja tajemnic różańcowych i treści rekolekcji ma miejsce w programie II i III stopnia wakacyjnych rekolekcji. Celem oazy wakacyjnej II stopnia jest spotkanie z Chrystusem w liturgii. W cykl różańcowy tych rekolekcji wpisuje się tematyka związana z Wyjściem Izraelitów z Egiptu i naszym osobistym wychodzeniem z niewoli grzechu.

Celem Oazy Nowego Życia III stopnia jest spotkanie z Chrystusem w Kościele. Uprzywilejowaną drogą prowadzącą do odkrycia misterium Kościoła jest Maryja. „Maryja rozpatrywana w świetle Biblii i Tradycji jako typ Kościoła, otwiera drogę do zrozumienia jego tajemnicy w aspekcie relacji międzysobowych a więc w aspekcie tego, co stanowi samo serce tajemnicy Kościoła żywego i życiodajnego.”¹² Wskazanie to znajduje realizację w tzw. Różańcu Matki Kościoła. W tym punkcie programu dnia zawarte jest czytanie z VIII rozdziału „Lumen Gentium”, odmówienie tajemnicy różańcowej, czas na medytację i modlitwę spontaniczną.

3. „OAZOWA” METODA ODMAWIANIA RÓŻAŃCA

W czasie rekolekcji zachęca się uczestników do nowej formy modlitwy różańcowej. Jest nią tzw. różaniec z dopowiedzeniami. Modlący odmawiając „Zdrowaś Maryjo” zatrzymuje się nad imieniem Jezus i następnie wypowiada to, co kojarzy mu się z rozważaną tajemnicą. Przy dziesiątym „Zdrowaś” po dopowiedzeniu dołącza słowa modlitwy wstawienniczej: „Święta Maryjo...”.

Zdaniem ks. F. Blachnickiego, ta metoda rozwiązuje problem mechanicznego i bezmyślnego odmawiania różańca. Usuwa rozdźwięk pomiędzy słowami a myślą¹³. Ułatwia skupienie i przyczynia się do pogłębienia tak indywidualnego, jak i wspólnotowego rozważania tajemnic różańcowych. Ponadto jej walorem jest zachęta do wysiłku wnikania w medytowane misterium i ochrona kontemplacyjnego wymiaru tej modlitwy maryjnej. Wreszcie, dopowiedzenia wypowiedziane w kontekście imienia Zbawiciela sprawiają, że różaniec staje się modlitwą chrystologiczną¹⁴. Dzięki tej metodzie różaniec jawi się jako szkoła liturgii i życia chrześcijańskiego, ucząc patrzenia na życie w świetle tajemnic zbawienia.

¹¹ Zob. tamże, s. 72-76.

¹² *Oaza Nowego Życia III stopnia. Podręcznik*, b.m.r.w., s. 13.

¹³ Zob. F. Blachnicki, *Oaza Nowego Życia I stopnia*, s. 100-101.

¹⁴ Zob. F. Blachnicki, „*Odnowiona*” metoda odmawiania różańca, w: *Modlitwa tętniąca życiem. Refleksje nad różańcem*, Kraków 2003, s. 75.

Przedstawiony komunikat z konieczności ma charakter szkicowy i pomija wiele zagadnień: rola modlitwy różańcowej w Domowym Kościele, małej grupie formacyjnej czy też formacji diakonijnej. Jednak w tym, co przedstawiono, różaniec w Ruchu Światło-Życie jawi się jako droga naśladowania Maryji w kontemplacji tajemnic wiary. Maryja w modlitwie różańcowej jako Nauczycielka wprowadza nas w misterium Chrystusa i Kościoła. Warto także zaznaczyć zbieżność propagowanej przez Ruch metody odmawiania różańca z treścią 33 numeru *Rosarium Virginis Mariae*.